

Instalacja MagAD-SQL w systemie Windows.

Omówiona zostanie najprostsza instalacja programu dla pracy na jednym stanowisku.

Jeżeli (patrz niżej) będziemy instalować tak zwany „motor bazy”, musimy instalację przeprowadzać z uprawnieniami administratora. W Windows (niestety) najczęściej wszyscy z takimi uprawnieniami zwykli pracować, więc nie powinno być to problemem...

1. Instalacja fontów:

Uruchamiamy z przycisku z „flagą” (zwanym „Start”) panel sterowania, tam wybieramy opcje „czcionki”. Za pomocą opcji „zainstaluj nowa czcionkę” instalujemy wszystkie czcionki, znajdujące się w katalogu instalacyjnym „font_win”.

UWAGA !

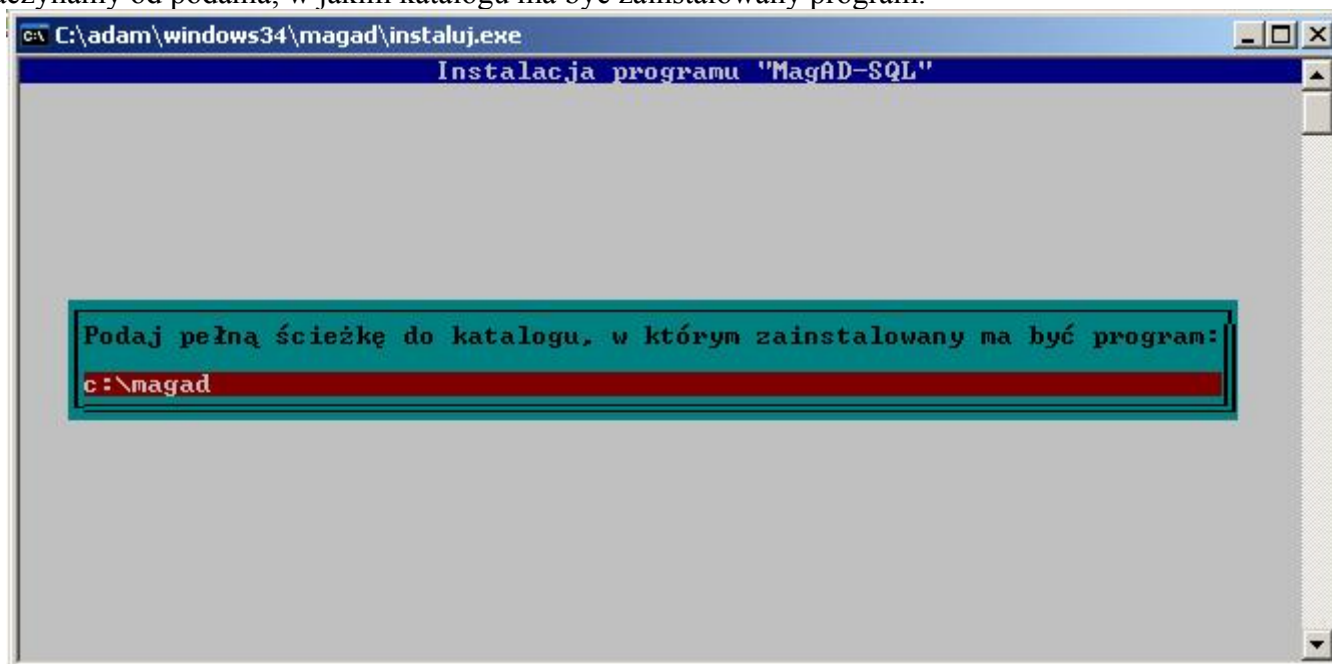
Ze względu na uszkodzenie konsoli tekstowej Windows 10 (na skutek update w październiku 2016) w Windows 10 należy bezwzględnie wykonać aktualizację systemu, ponieważ w roku 2017 poprawiono ten błąd.

2. Instalacja programu MagAD-SQL wraz niezbędnymi elementami:

Przechodzimy do katalogu „magad” i uruchamiamy program „instaluj.exe”.

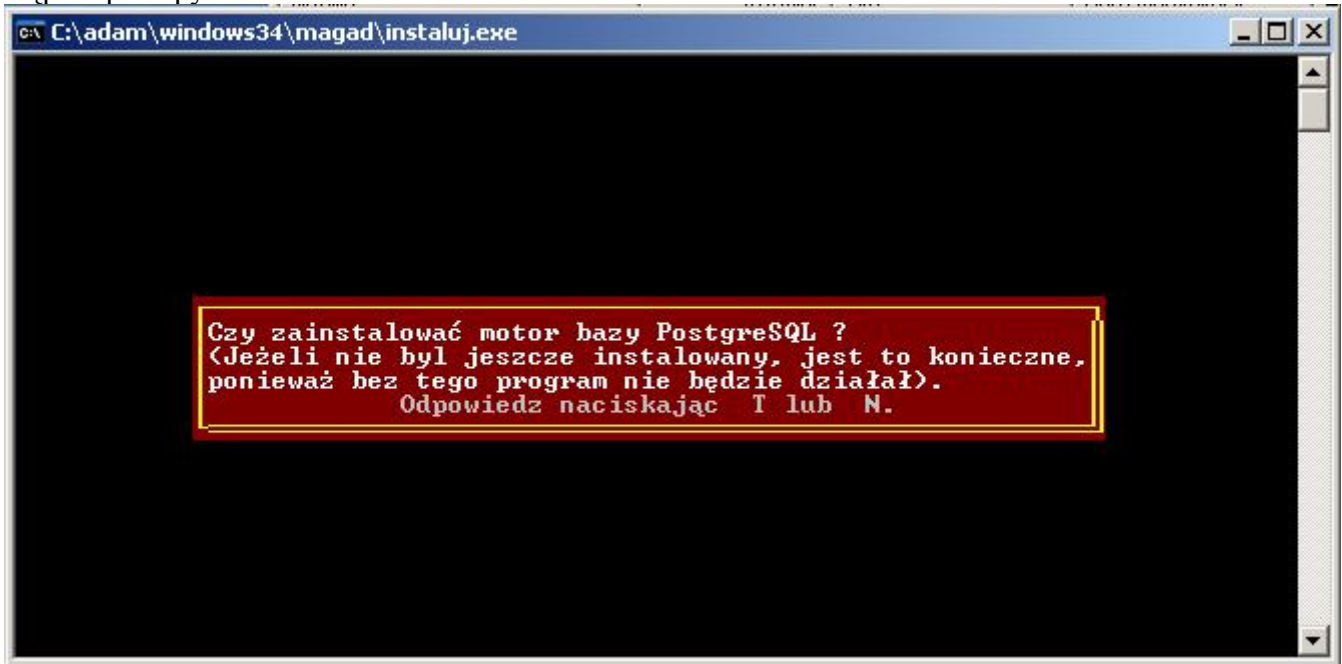
Najprostsza instalacja na jednym komputerze polega na tym, że pytania techniczne zatwierdzamy, a na pytania dotyczące merytorycznej pracy programu odpowiadamy, ponieważ nie są one trudne. Bardzo istotne jest to, że należy czytać komunikaty merytoryczne, a nie pomijać bez przemyślenia, o co chodzi w pytaniu. Po takim wstępie nawet bez oglądania przykładu poniżej z instalacją powinna poradzić sobie dowolna osoba znająca obsługę komputera w środowisku MS Windows (R).

Zaczynamy od podania, w jakim katalogu ma być zainstalowany program.

Wciskamy [Enter], potwierdzając tę propozycję. Nie należy podawać zbyt długiej ścieżki, najlepsza jest taka, jak powyżej na rysunku. Przyczyna leży w cechach niektórych wersji systemu MS Windows (R).

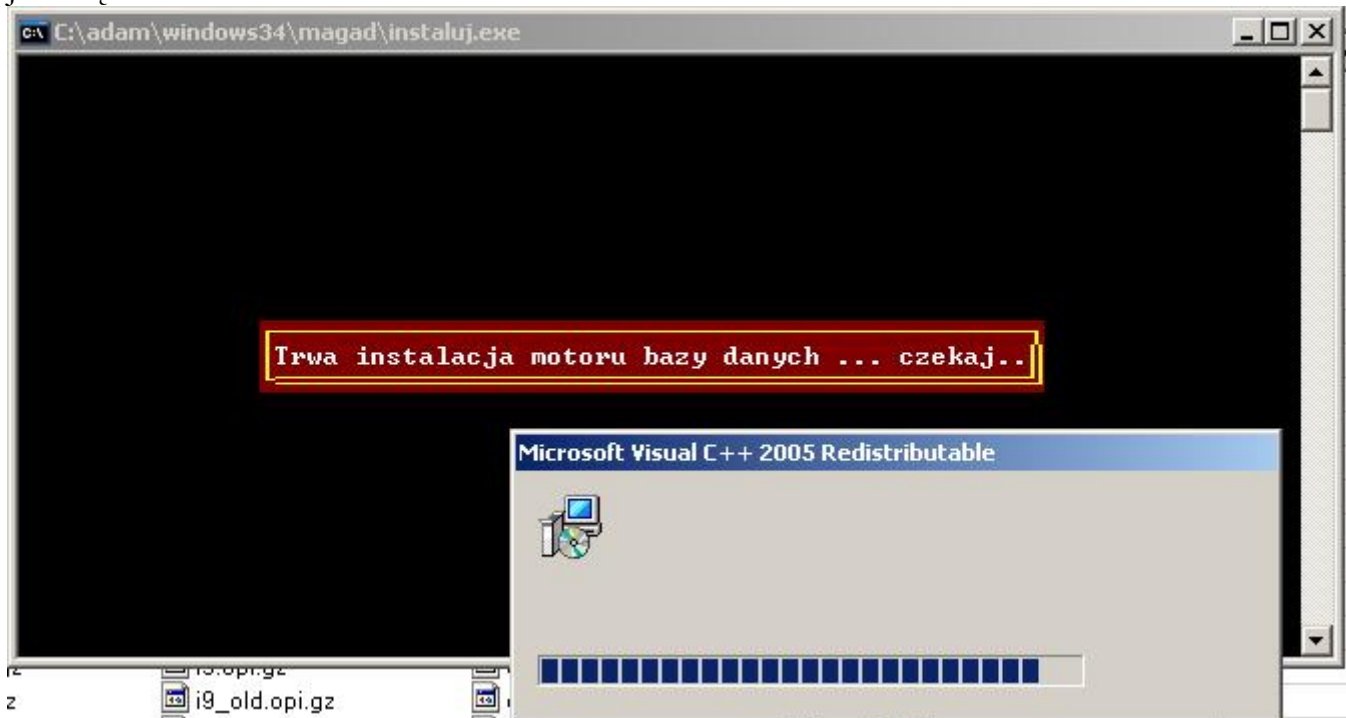
Następnie pada pytanie:

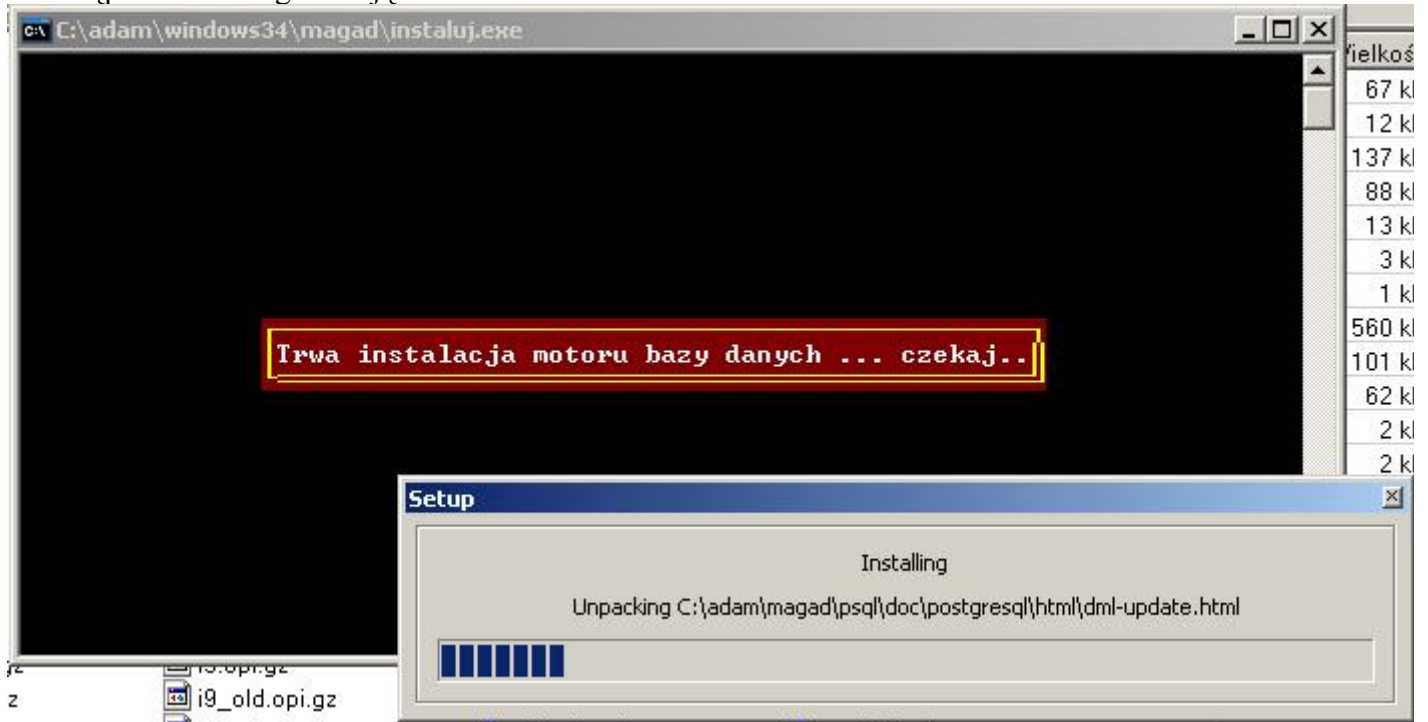
Jak widać z dodanego po pytaniu komentarza, jeżeli takowy „motor” nie był jeszcze instalowany, należy odpowiedzieć „tak”. Jeżeli MagAD nie był jeszcze instalowany na komputerze, np. jest to całkiem nowa instalacja Windows, gdzie nie instalowano żadnych programów, odpowiadamy „tak”. Są programy używające PostgreSQL, ale najprawdopodobniej przy pierwszej instalacji MagAD można zawsze odpowiedzieć „tak”.

I jeżeli wcisnęliśmy „tak”, będziemy musieli poczekać nieco czasu, aż instalator zakończy operację instalowania i uruchamiania motoru baz danych.

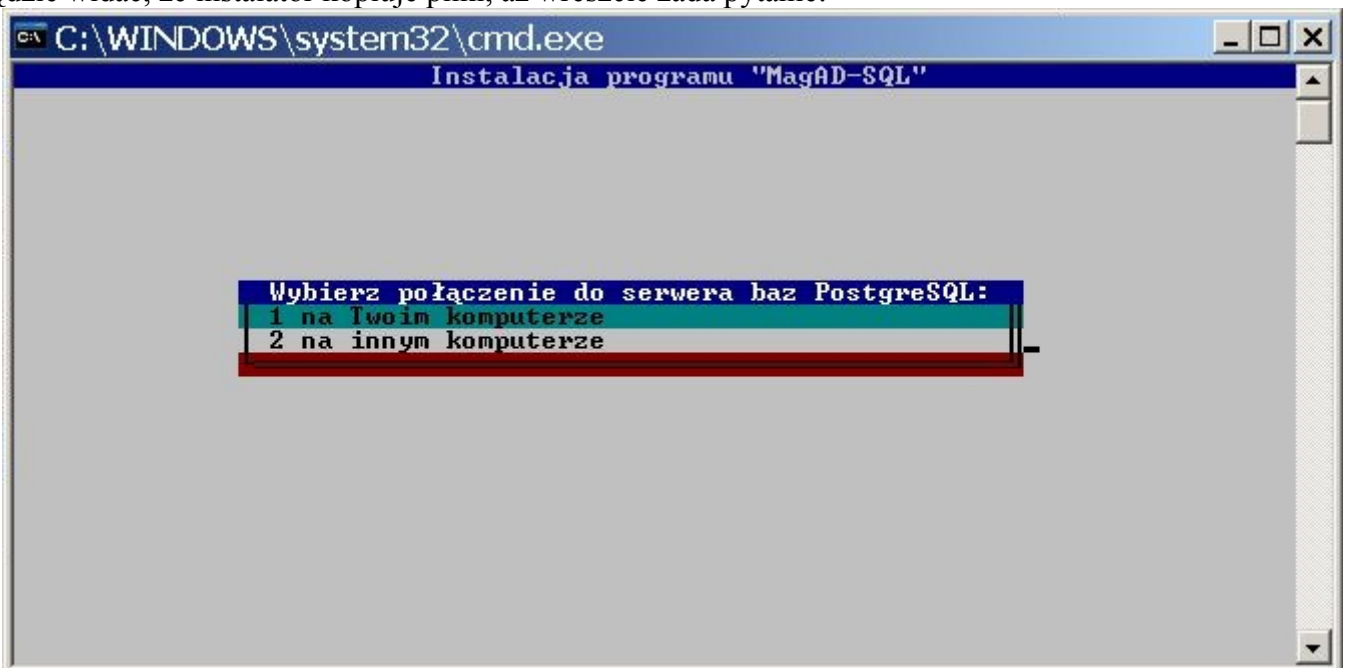
Pojawi się okienko:

A następnie dość długo trwające:

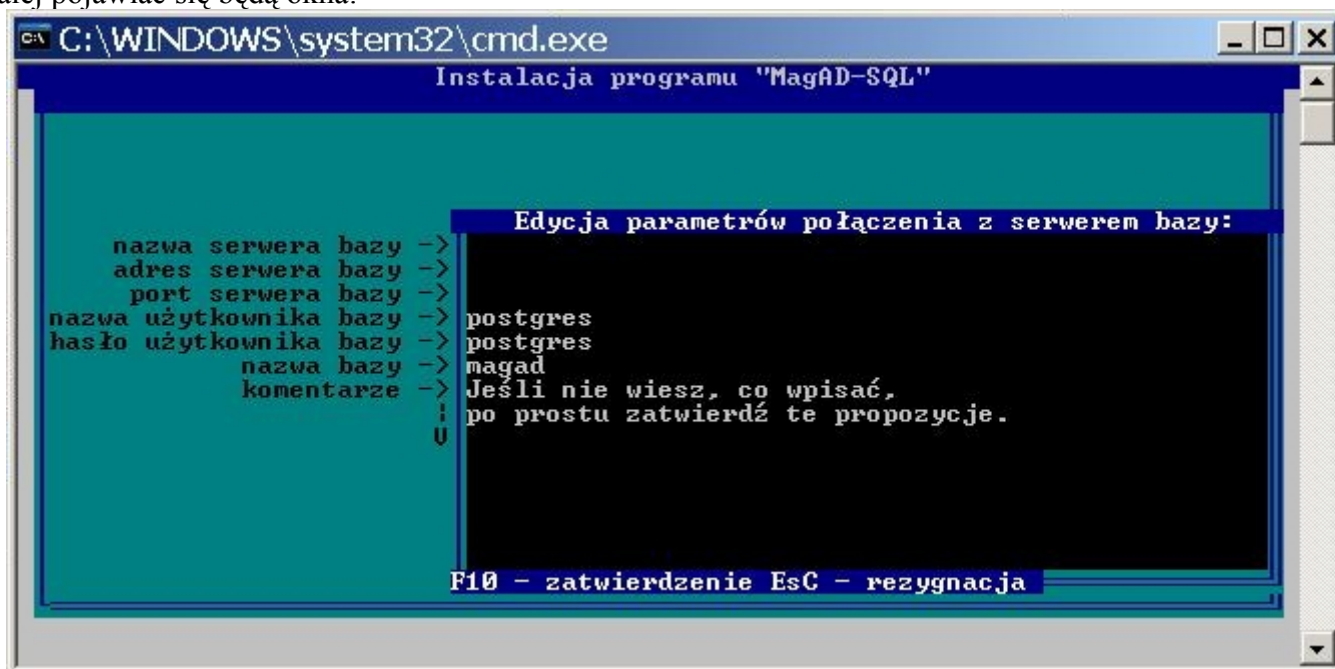

Będzie widać, że instalator kopiuje pliki, aż wreszcie zada pytanie:

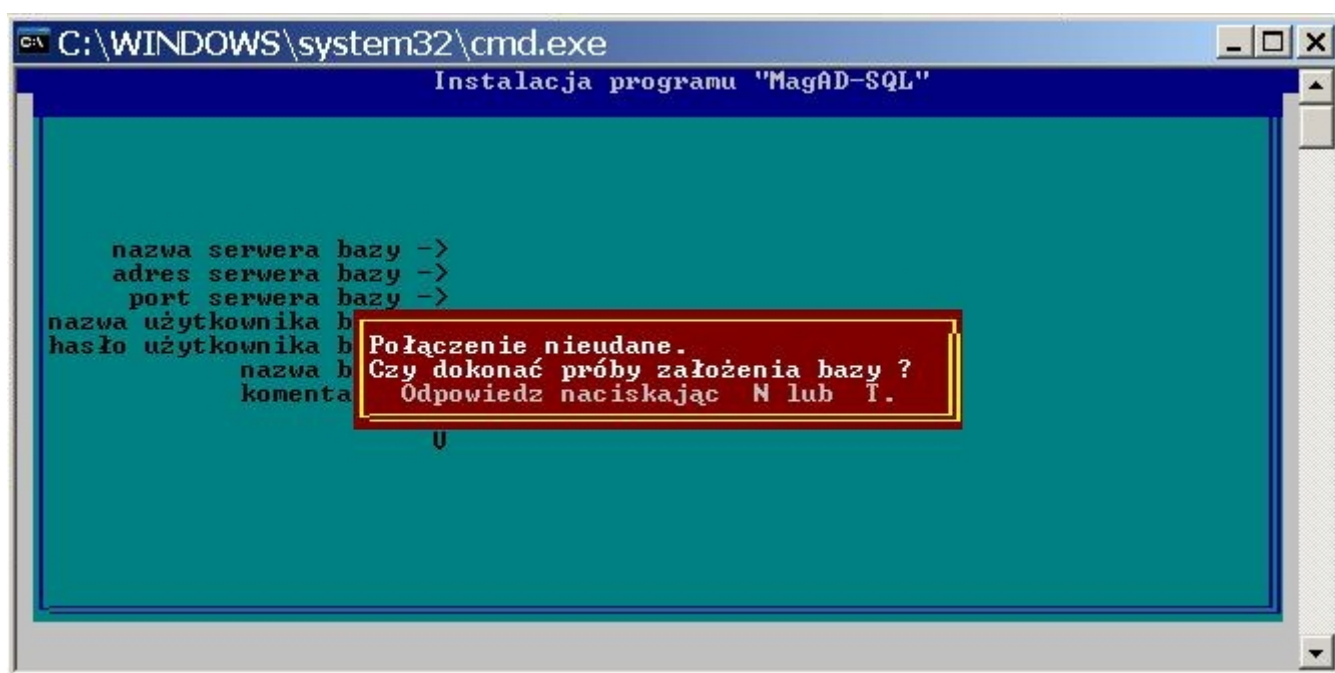

Wciskamy [1], co oznacza, że serwer bazy i program MagAD, który jest tak zwanym „klientem” zainstalowane są na jednym komputerze...

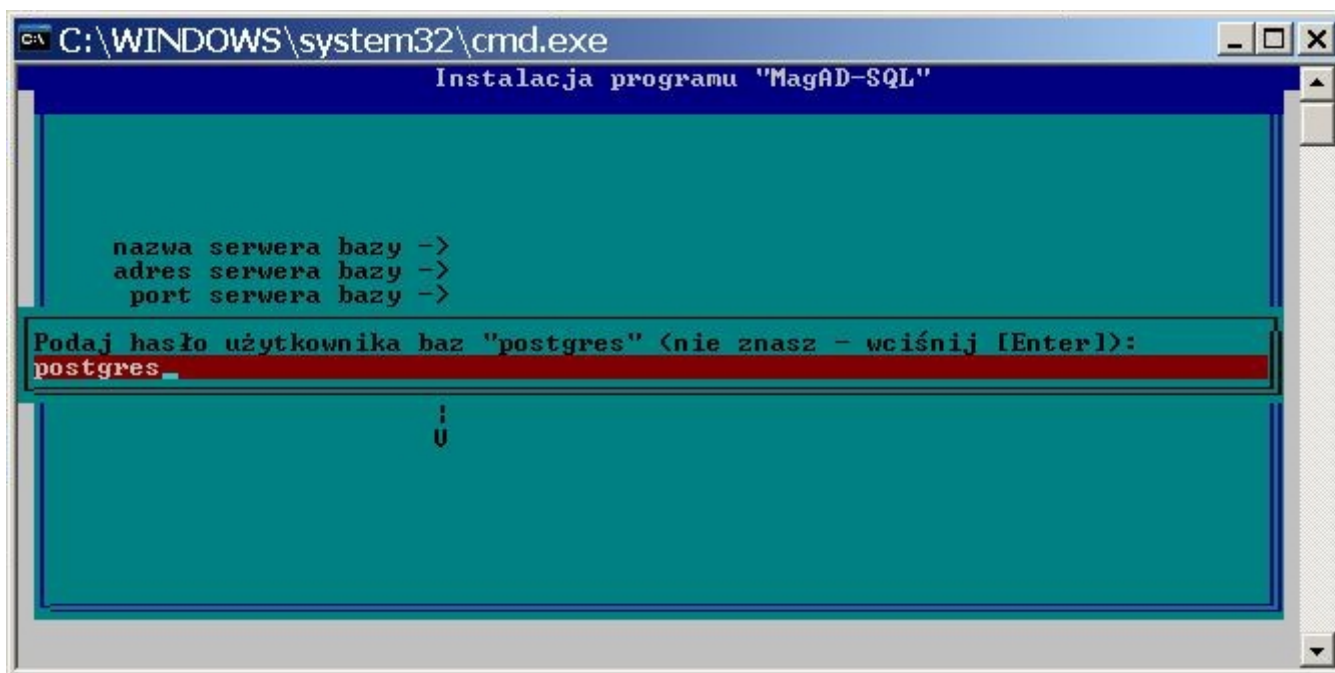
Dalej pojawiać się będą okna:

Wciskamy [F10], potwierdzając te propozycje.

Wciskamy [Enter], lub [T] potwierdzając te propozycje.

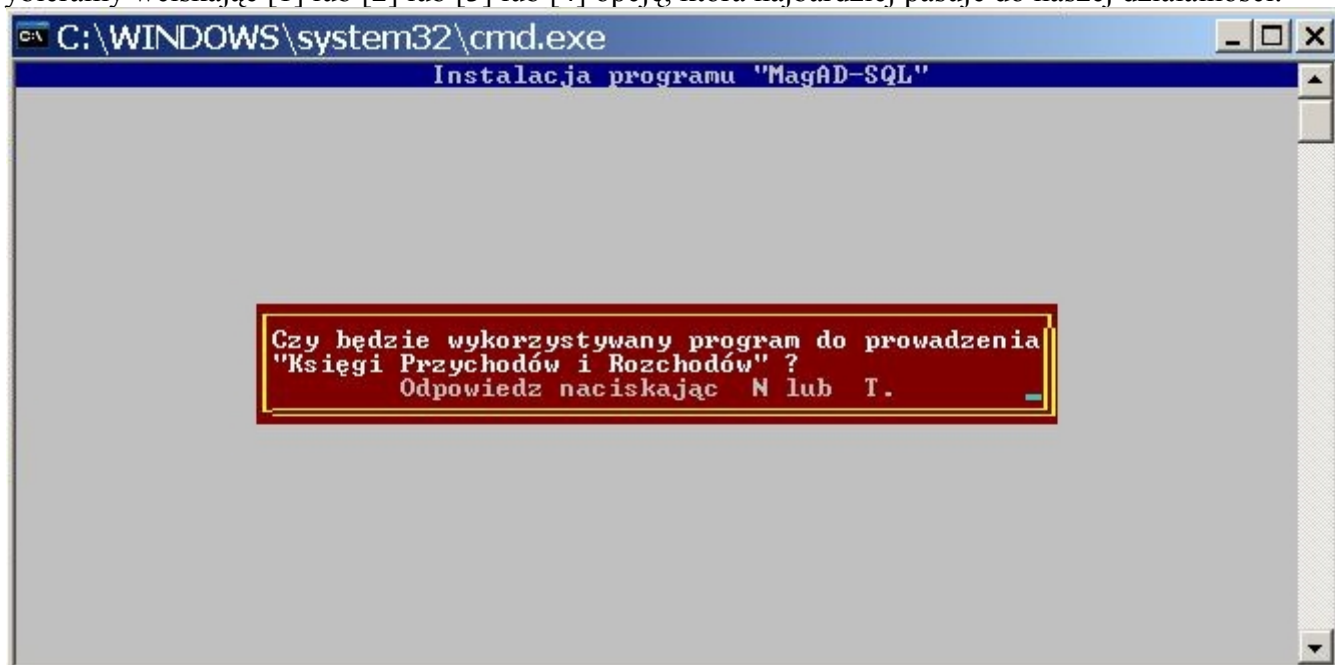
Wciskamy [Enter], potwierdzając tę propozycję.

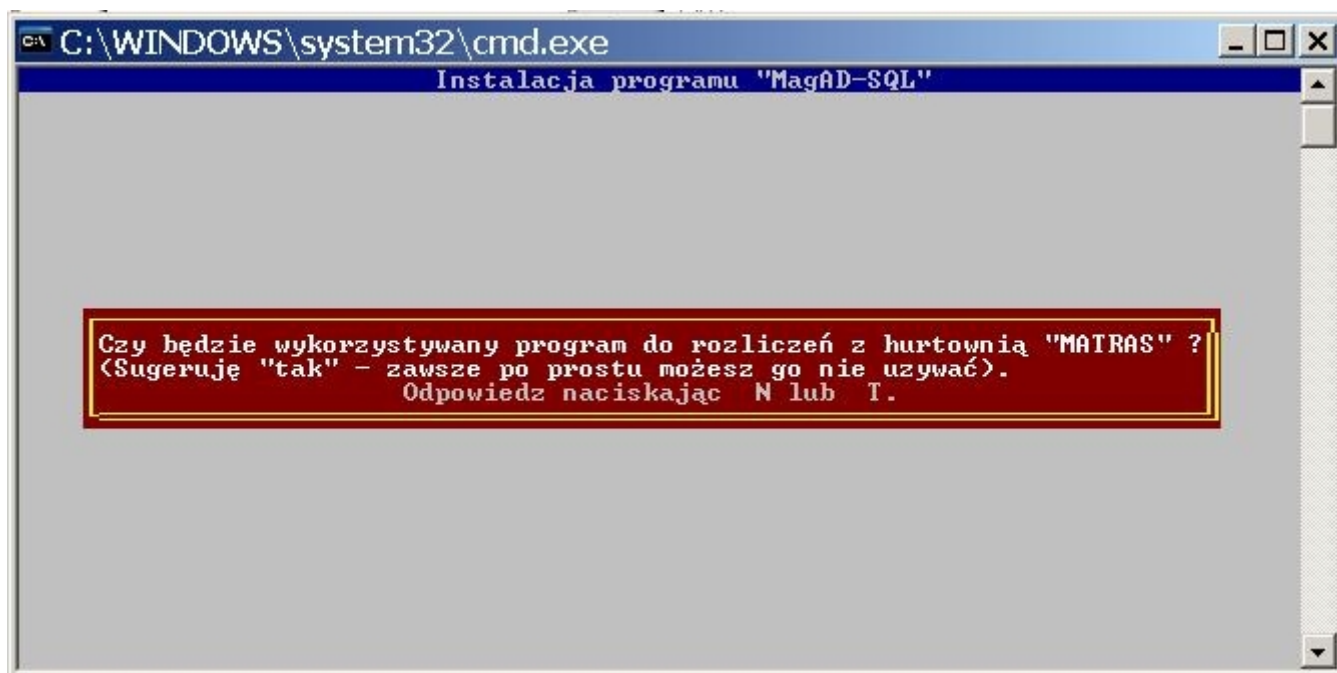
Przez chwilę program instalacyjny będzie inicjował bazę danych.

Wybieramy wciskając [1] lub [2] lub [3] lub [4] opcję, która najbardziej pasuje do naszej działalności.

Wciskamy [T], potwierdzając tę propozycję. Jeśli nie korzystamy z KPR dostarczanym (bezpłatnie) z MagAD-SQL, to po prostu nie będziemy go włączać. Jeśli jesteśmy pewni, że nigdy taki program nie będzie używany, wciskamy [N].

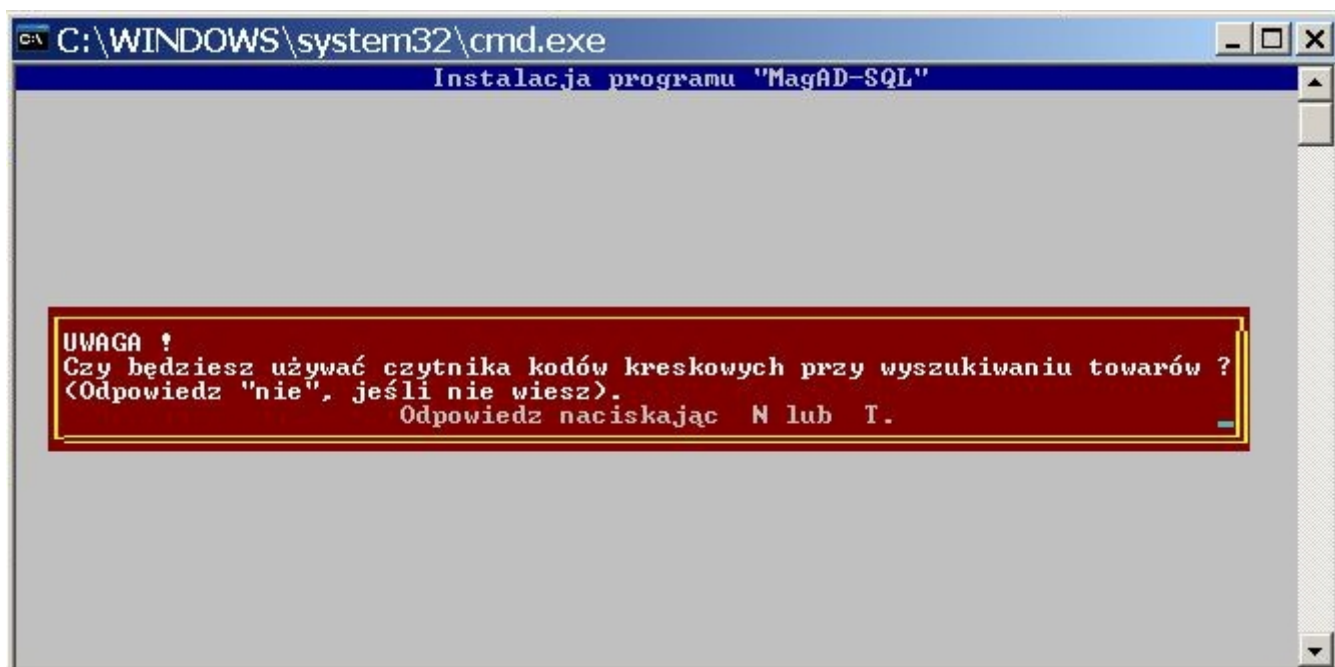

Takie okienko pokaże się tylko w wypadku wybrania instalacji księgarskiej detalicznej. Pełna komunikacja z firmą „Matras” wymaga specjalnego programu.

Tym, którzy przyzwyczajeni są do klasycznych układów menu innych programów, gdzie po wyborze operacji wprowadzania dokumentów, czy wręcz z głównego menu widoczne są rodzaje dokumentów, dostępne w programie, zalecam odpowiedzieć [N].

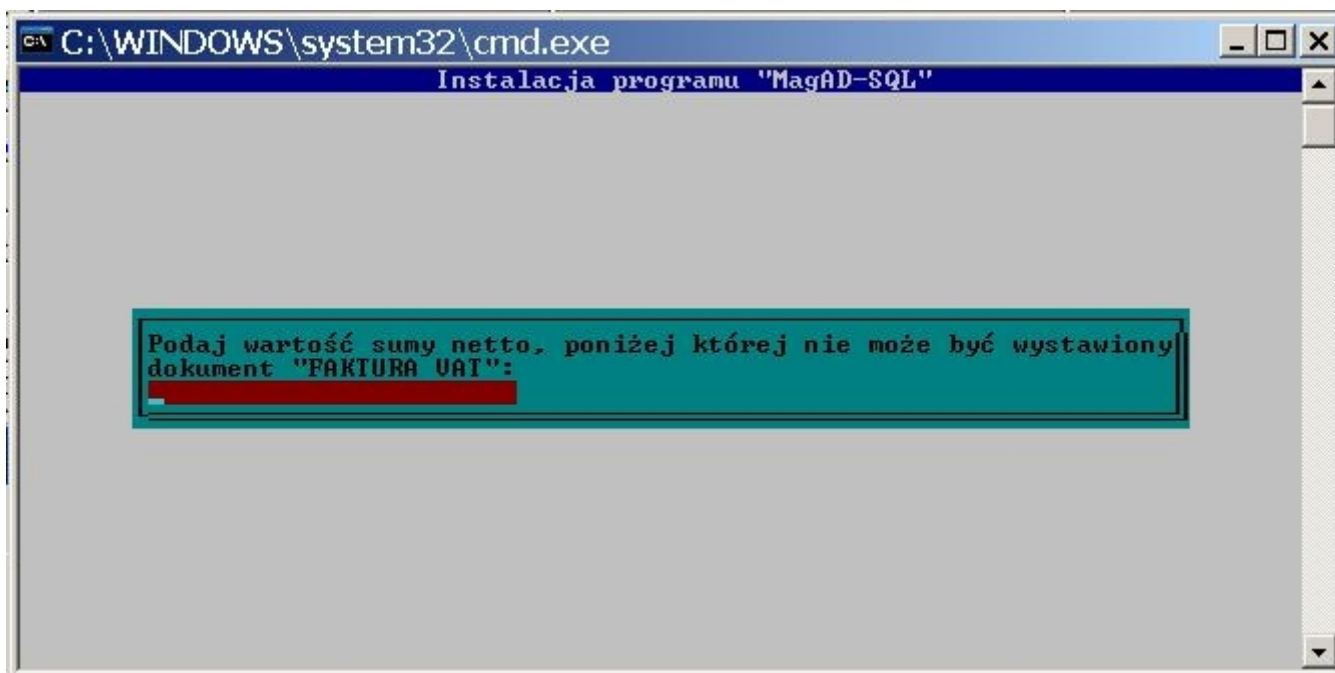
Szybsze, ale niestandardowe menu, proponowane w programach „MAGPX” i „MagAD” w ciągu kilkunastu lat eksploatacji okazało się jednak sprawniejszym modelem pracy, niż klasyczny.

Jeśli nie zależy nam na tym, aby program tworzył przy dopisywaniu i nie zezwalał na powtarzanie się tak zwanego indeksu cyfrowego, odpowiadamy [T].

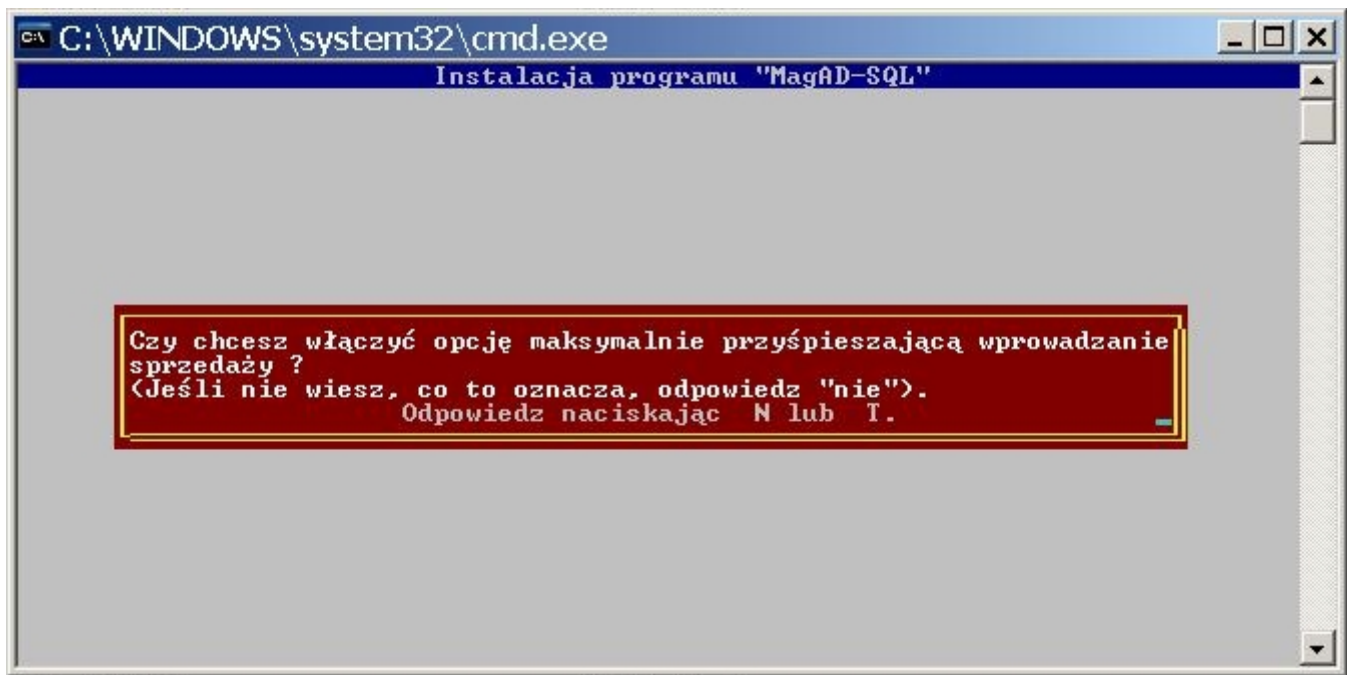
Wciskamy [Enter].

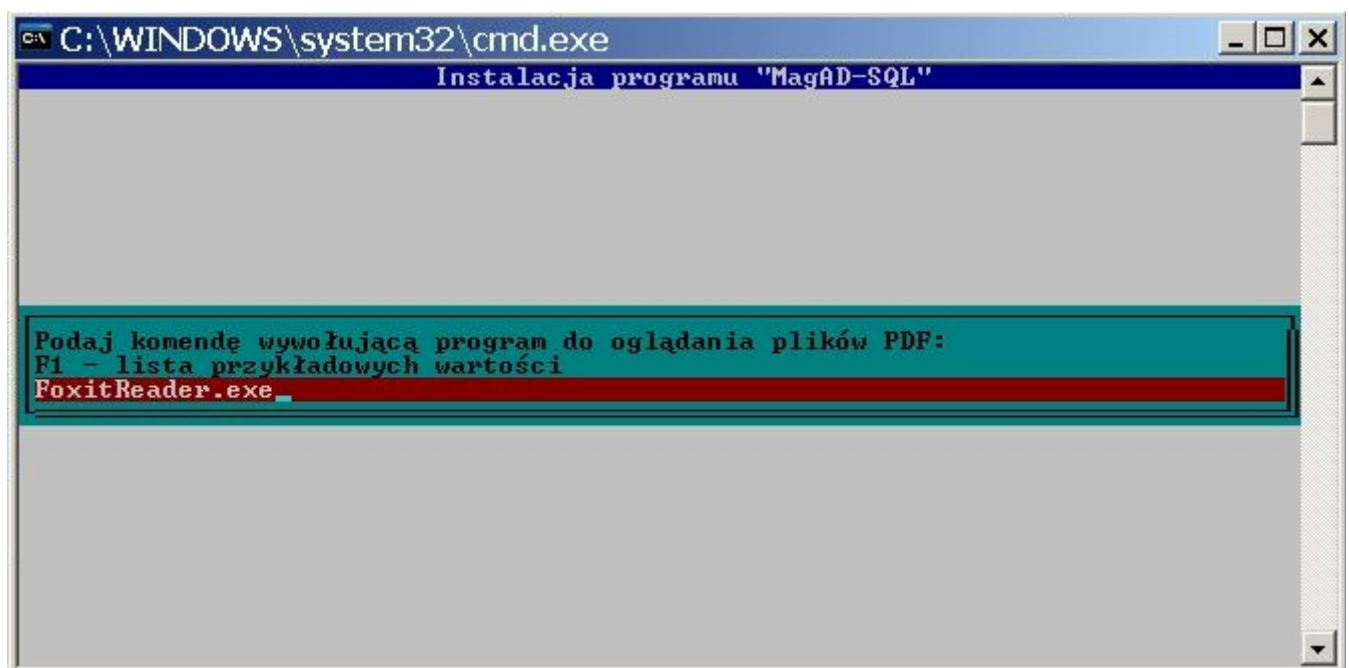
Wciskamy [Enter], potwierdzając tę propozycję, o ile taka wartość nie wynosi więcej, niż zero. Na dzień 01.01.2010, o ile się orientuję, wartość ta wynosi 0. Tym niemniej nie można tej informacji uznawać za wiążącą. Tu decyduje księgowość firmy, w której działa MagAD.

Jeśli wciśniemy [T], to przy okazji wystawiania paragonu będziemy pytani o rodzaj płatności. Paragony płacone inaczej, niż „gotówką” nie wchodzi do zestawień kasy.

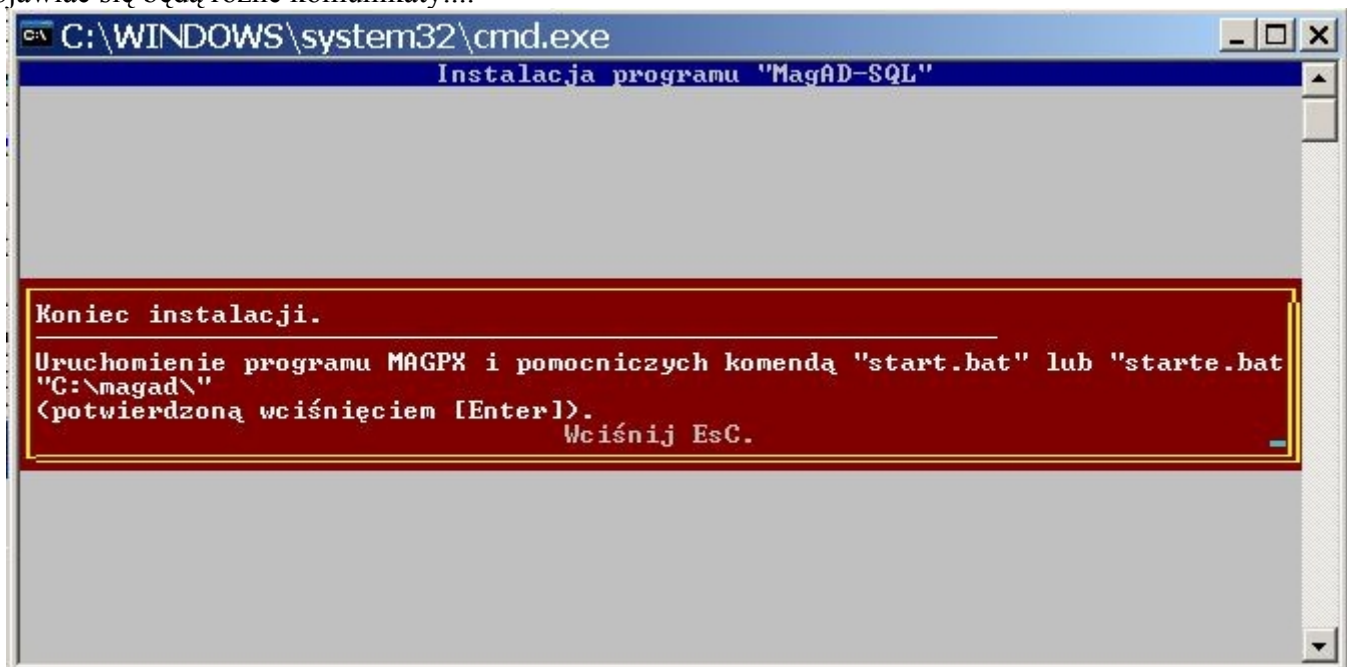
Takie pytanie pojawi się tylko w wypadku wybrania opcji detalicznej programu. Przyspieszenie polega na tym, że po każdym paragonie program nie pyta się o formę płatności. Jeśli chcemy, aby program zapytał się o formę płatności, należy przed zapisem wcisnąć klawisz [=]. Jeśli będziemy wystawiać fakturę, to program zapyta tylko o kontrahenta, faktura będzie zawsze gotówkowa i płatna „dziś”. Jeśli chcemy, aby program zapytał się o formę płatności i inne elementy faktury, należy przed zapisem wcisnąć klawisz [=]. Po zapisie faktury program samoczynnie przestawi się na wystawianie paragonów.

Wciskamy [Enter], potwierdzając tę propozycję. FoxitReader jest szybką przeglądarką (przede wszystkim błyskawicznie się włącza w odróżnieniu od innych), nie ustępującą innym, a mającą wiele zalet, niespotykanych gdzie indziej.

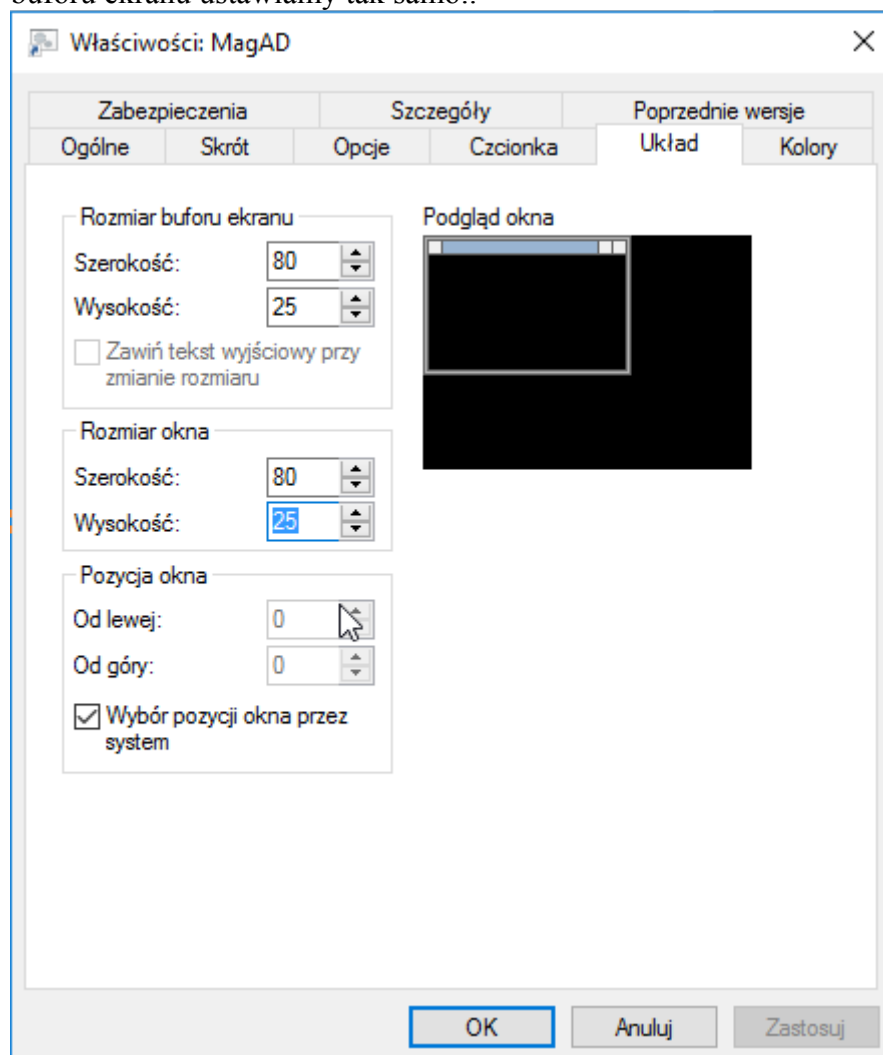

Pojawiać się będą różne komunikaty....

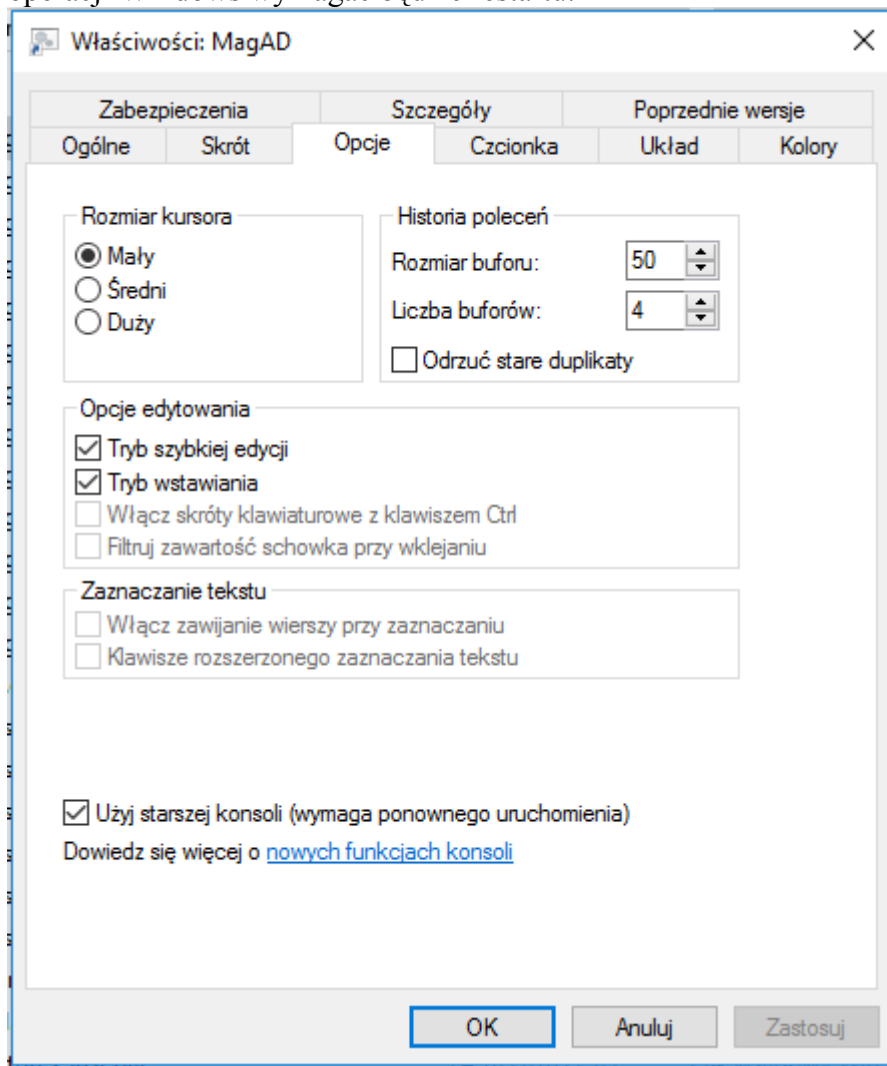
Po czym instalacja się zakończy.

Należy na pulpicie wykonać sobie skrót do jednego z pokazanego na rysunku powyżej skryptów typu „bat”. Katalog programu „MagAD” zawiera odpowiednią ikonę (magad3.ico), stąd można ją zmienić w skrótce. Rozmiar okna należy ustawić na 80 kolumn i 25 linii. Pamięć zawartości linii jest niepotrzebna, stąd rozmiar buforu ekranu ustawiamy tak samo:.

UWAGA !

W Windows 10 jest NIEZBĘDNE zaznaczenie opcji „Użyj starszej konsoli”, jak na rysunku poniżej. Po tej operacji Windows wymagać będzie restartu.

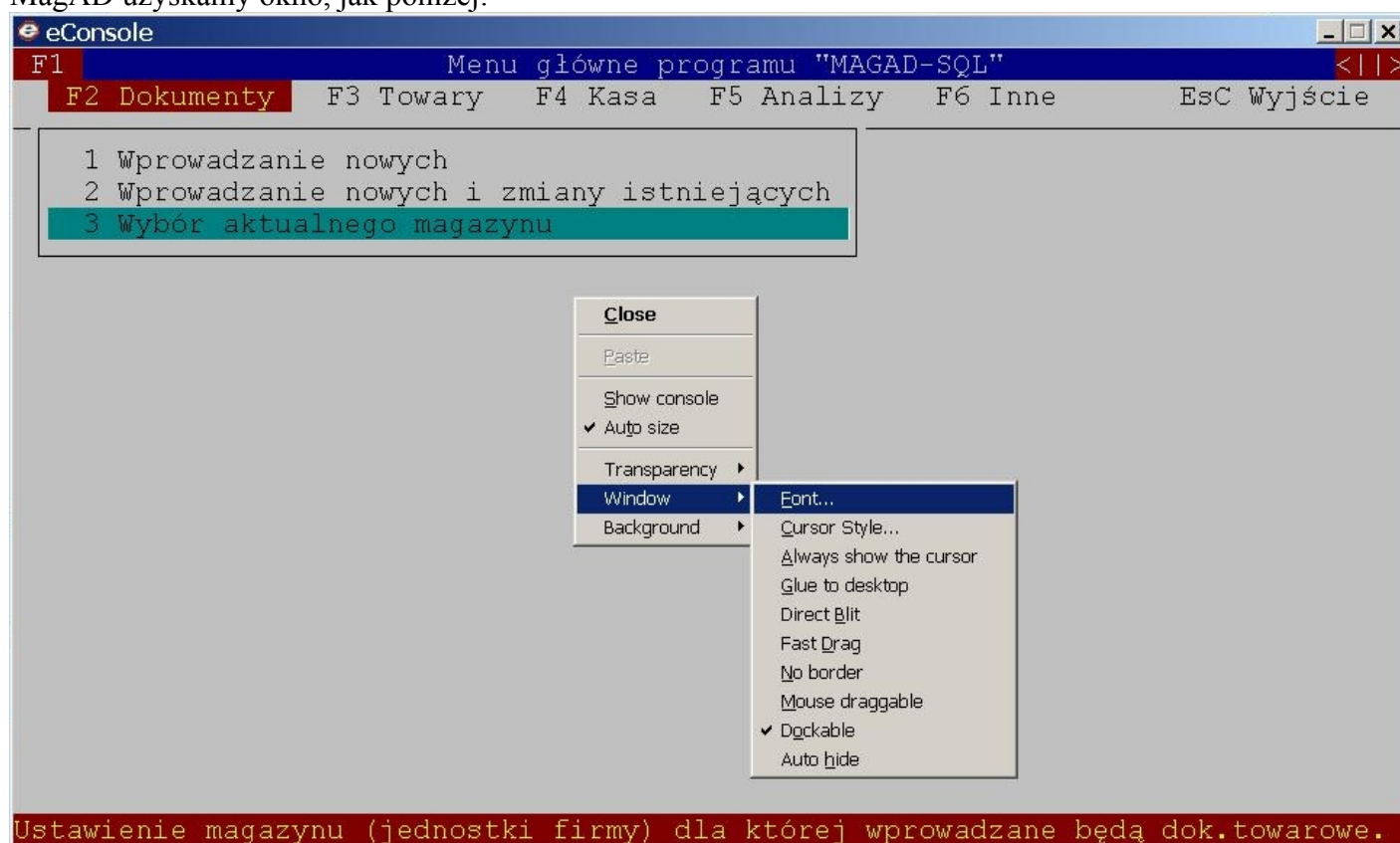
„Start.bat” to menu zapisane w skrypcie, uruchamiające MagAD plus dodatkowe programy.

We właściwościach skrótu musimy ustawić czcionkę rastrową (bitmapową), możemy sobie ustawiać dowolną wielkość czcionki, stosowanej przy wyświetlaniu programu. Stosować można tylko fonty bitmapowe (w menu widać je jako np. 10x18 itp.).

Przy dużych rozdzielczościach rozmiary okna i liter na ekranie mogą być jednak za małe.

W takiej sytuacji warto zrobić skrót do skryptu startującego program „starte.bat”. Po stworzeniu skrótu do skryptu startującego warto zmienić ikonę na "magad3.bmp" (kiedy wybieramy ikonę z pliku, należy włączyć widok wszystkich plików, a nie tylko ".ico").

Po uruchomieniu skrótu do skryptu „starte.bat” i wybraniu [1] z menu uruchomionego skryptem i wejściu do MagAD uzyskamy okno, jak poniżej:

Klikając prawym klawiszem na oknie, włączymy menu podręczne, gdzie zmieniając rozmiar fontu będziemy mogli regulować dowolnie już rozmiar okna programu MagAD (i tylko tak, a nie za pomocą rozciągania okna myszą).

5. Zaczynamy pracę w MagAD-SQL.

Pracę w programie należy zacząć od, oczywiście włączenia go. Po włączeniu programu uzyskamy obrazek, jak poniżej (lub podobny – obraz pochodzi z wersji linuksowej MagAD-SQL, wersja dla MS Windows (R) ma ten sam układ, ale wygląda graficznie inaczej /brakuje quasi-graficznych elementów/). Wystarczy wcisnąć [Enter] i zaczniemy pracę, jako Kierownik Systemu.

imię	nazwisko	numer
Kierownik	Systemu	0

Jako Kierownik Systemu należy założyć w opcji Inne/Katalog użytkowników założyć nowych użytkowników programu.

Po wejściu do ww. opcji należy wcisnąć [F1], aby dowiedzieć się, jakich klawiszy użyć do określonego celu. Z poziomu takiej pomocy można od razu wciskać te klawisze. Taka zasada rządzi w całym programie.

Kierownikowi Systemu należy założyć hasło i nie pracować jako on poza dopisywaniem nowych użytkowników. Kierownik Systemu ma odpowiednie uprawnienia naprawcze. Funkcje naprawcze w rękach osoby niezorientowanej mogą stać się funkcjami wprowadzającymi dezorganizację w spójności baz.

Po założeniu użytkowników drugą czynnością jest ustawienie drukarki w opcji „Inne/Konfigurowanie drukarki głównej”.

Najłatwiej jest ustawić ją, jako GDI – program nie zadaje wtedy żadnych pytań, propozycję długości strony należy zatwierdzić. Program skorzysta wtedy poprzez sterownik systemowy z drukarki domyślnej.

Tym niemniej najbardziej wydajne są drukarki nie-GDI, którymi program steruje sam. Jeśli używamy np. drukarki igłowej (aktualnie produkowane zgodne są z trybem ESC/2P Epsona i mają polskie znaki w trybie Mazovia), to wręcz źle będzie korzystanie z niej, jako GDI, bo – nie wykorzystamy należycie walorów drukarki. W systemach Windows Vista i Windows 7 korzystanie z drukarek z wykorzystaniem sterowania bezpośredniego jest utrudnione, ale możliwe.

A dalej ...

Należy zacząć od lektury stron 12 – 24 z pliku „calosc.pdf” i przećwiczenia tego, co jest tam opisane. Po tych ćwiczeniach będziemy umieli wprowadzać towary, tworzyć różne dokumenty, co wydaje się umiejętnością na początek najważniejszą.

ZALECANE: W Windows można osiągnąć ten sam ładniejszy wygląd programu (działa szybciej, niż w interfejsie E-Console), ale w tym celu należy zapoznać się z dokumentem „instalacja_zaawansowana_w_windows.pdf”.

Wszelkie nazwy firm i ich produktów, cytaty podane zostały w niniejszym opracowaniu jedynie w celach informacyjnych oraz w celu wsparcia użytkowników systemów wyprodukowanych przez te firmy.